

NADAL DEL SENYOR (C)

LECTURA PRIMERA Is 52,7-10

Lectura del llibre d'Isaïes:

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei». Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu, totes, el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

SALM RESPONSORIAL 97

R/. D'un cap a l'altre de la terra tothom ha vist la salvació del nostre Déu.

Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses,
la seva dreta i el seu braç sagrat
han sortit victoriosos. *R.*

El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.
L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment a la casa d'Israel. *R.*

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra,
la salvació del nostre Déu.
Aclameu el Senyor arreu de la terra,
esclateu en cants i en crits d'alegria. *R.*

Canteu al Senyor les vostres melodies,
canteu-les al so de les cítares;
aclameu el rei, que és el Senyor,
amb trompetes i tocs de corn. *R.*

LECTURA SEGONA He 1,1-6

Lectura de la carta als cristians hebreus:

En diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes, però, ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja ha via creat el món. Ell que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats, s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, ¿a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat?» I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill?» Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu».

EVANGELI Jn 1,1-18

Lectura de l'evangeli segons sant Joan:

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu.

Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, hi res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

[Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum, venia només a donar-ne testimoni.]

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

[Donant testimoni d'ell, Joan cridava: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi m'ha passat davant, perquè abans que jo, ell ja existia». De l'abundància de la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia. Perquè la Llei, Déu la donà per Moisès, però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist. Déu, ningú no l'ha vist mai: Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.]